

10 Μαΐου 2022

Όσιος Ισίδωρος, Ακόμη και όταν συνέτρωγε έπεφτε σε έκσταση!

Ορθοδοξία / Θαυμαστές Διηγήσεις





(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Γράφει ο Παλλάδιος Επίσκοπος Ελενουπόλεως]: Αφού έφτασα λοιπόν πρώτα στην πόλη της Αλεξάνδρειας κατά τη δεύτερη υπατεία του βασιλιά Θεοδοσίου του μεγάλου, που τώρα βρίσκεται μαζί με τους Αγγέλους για την πίστη του στο Χριστό, συνάντησα εκεί ένα θαυμάσιο άνδρα, κοσμημένο σε ήθος και γνώση, τον πρεσβύτερο Ισίδωρο, που ήταν ξενοδόχος της Εκκλησίας της Αλεξάνδρειας, και έλεγαν ότι τους πρώτους άθλους της νεότητάς τους κατόρθωσε στην έρημο· που είδα και το κελλί του στο όρος της Νιτρίας.

Τον βρήκα δε γέροντα εβδομήντα χρονών, και αφού έζησε δεκαπέντε χρόνια ακόμα, τελείωσε εν ειρήνη.

Αυτός μέχρι το θάνατό του δεν φόρεσε λεπτό φόρεμα εκτός από το φακιόλι, δεν λούστηκε και δεν έφαγε κρέας και τόσο πολύ η χάρη συγκρατούσε το σώμα του, ώστε να νομίζουν όσοι αγνοούσαν την πολιτεία του ότι ζει με ανέσεις.

Αυτού εάν θελήσω να διηγηθώ τις αρετές της ψυχής λεπτομερώς, δεν θα με φτάσει ο χρόνος. Ήταν τόσο φιλόανθρωπος και ειρηνικός, ώστε ακόμα και οι εχθροί του οι άπιστοι να σέβονται και τη σκιά του λόγω της υπερβολικής χρηστοθήειάς του.

Είχε δε τόση γνώση των Αγίων Γραφών και των θείων δογμάτων, ώστε ακόμα και

στις κοινές τράπεζες των αδελφών να πέφτει σε έκσταση και να μένει άφωνος· και παρακαλούμενος να διηγηθεί τα της εκστάσεως, έλεγε: «Ταξίδεψα νοερά, κάποια θεωρία με άρπαξε».

Κι εγώ τον είδα πολλές φορές να δακρύζει στην τράπεζα και αφού ρώτησα για την αιτία των δακρύων τον άκουσα να λέει: «Ντρέπομαι που γεύομαι άλογη τροφή, ενώ είμαι λογικός άνθρωπος και οφείλω να ζω στον Παράδεισο της τρυφής εξαιτίας της δυνατότητας που μας έδωσε ο Χριστός».

Αυτός που γνώριζε όλη τη Σύγκλητο της Ρώμης, και τις γυναίκες των αξιωματούχων, από τότε που πρώτη φορά είχε επισκεφθεί τη Ρώμη μαζί με τον επίσκοπο Αθανάσιο [τον Μέγα Αθανάσιο], και αργότερα με τον επίσκοπο Δημήτριο, και είχε πολλά πλούτη και άφθονα αγαθά, δεν έγραψε διαθήκη πεθαίνοντας, ούτε άφησε χρήματα, ούτε πράγματα στις αδελφές του που ήταν παρθένες αλλά τις ανέθεσε στο Χριστό λέγοντας: «Αυτός που σας έπλασε θα οικονομήσει τα του βίου σας, όπως και σε μένα».

Ήταν δε μαζί με τις αδελφές του μια αδελφότητα εβδομήντα παρθένων.

Αυτός, όταν ήμουν νέος και μαθήτευα κοντά του και τον παρακάλεσα να με στερεώσει στο μοναχικό βίο, επειδή ήμουνα στην ακμή της ηλικίας και δεν είχα ανάγκη διδαχής αλλά σωματικών κόπων, σαν καλός δαμαστής, με οδήγησε έξω από την πόλη στα λεγόμενα ερημητήρια που απέχουν πέντε μίλια.

Η μνήμη του τιμάται στις 10 Μαΐου

Από το βιβλίο, Παλλαδίου «Λαυσαϊκή Ιστορία», των εκδόσεων της Ιεράς Μονής Σταυρονικήτα Αγίου Όρους, 1980. Εισαγωγικά, μετάφραση Μοναχού Συμεών.

<https://bit.ly/3P8IjNI>